

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Under de Forhandlinger man har ført, bl. a. om Indenrigsministeriets Budget, om Prisregulering o. s. v., har det ærede Medlem Hr. Hauge meget stærkt fremhævet, at man fra vor Side skulde kunne vente ogsaa paa disse Omraader en ganske anderledes loyal Opposition end den, som er blevet ydet fra Venstres Side. Hertil vil jeg sige, at den gensidige Vurdering af hinandens Opposition tror jeg, det er bedst at lade ude af Betragtning; jeg har endnu ikke i mit politiske Liv oplevet, at Modstandere er blevet enige om slige Vurderinger. Men jeg vil gerne, næst at hævde, at Venstre for sit Vedkommende utvivlsomt under Krigen har ydet en meget betydelig Indsats, for at vi kunde komme over Vanskelighederne, fremhæve, at naar jeg tænker paa den Opposition, som nu kan komme, er det naturligt, at man fæster sin Opmærksomhed ved den Agitation, vi har mødt forud for Valget specielt ogsaa paa disse Omraader; og denne Agitation synes ikke at tyde godt i den Retning, som det er blevet udtalt fra disse ærede Medlemmers Side. Jeg maa dog sige, at mine Forventninger er noget større, end denne Agitation kunde give Anledning til at vente. Jeg mener nemlig, at under de alvorlige Vanskeligheder, der kan komme, vil navnlig Socialdemokraterne i mange Henseender komme til at føle sig som et Parti under særligt Ansvar, idet de jo sidder med Ansvaret for en Række af vore store Kommuners Ledelse, hvilket sikkert ogsaa burde medvirke til, at man kunde forvente en Form for Forhandling med dette Parti, som det ikke vil være rimeligt at vente fra det radikale Partis Side. I hvert Fald mener jeg, at siden vi igen er kommet herind efter Valget, har det i ikke ringe Grad set ud til at være saaledes, at det radikale Parti har faaet Lyst til at virke som en Brems paa det socialdemokratiske Parti i Retning af at yde Opposition overfor denne Regering.

Jeg vil imidlertid gerne fremhæve disse forskellige Ting, vi har set under Valgene, for det hænger sammen med hele Baggrunden for det Arbejde, vi nu skal gaa til paa dette Omraade. Vi saa, at det fra Regeringens Side blev sagt forud for Valget, at man vilde bestræbe sig for at faa sociale og humane Forholdsregler indført f. Eks. vedrørende Prisen paa et saa vigtigt Levnedsmiddel som Rugbrød. Men uagtet Tilsagn derom var givet — og der var ikke den fjerneste Grund til at vente andet, end at det vilde blive indfriet —, rykkede man dog ud under Valget og sagde, at Rugbrødsprisen vilde gaa op i 4—5 Kr.

Nu har vi indført de nye Regler paa dette Omraade, der er saadanne, at der ikke er noget som helst Land, der har saa billige Priser som vi paa dette Omraade; jeg mener, at det er tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at hele denne Agitation ikke havde det fjerneste paa sig. Saaledes kunde man gennemgaa Punkt for Punkt af hvad der var fremkommet under Valgene vedrørende disse Prisreguleringer. Vi har fremhævet, naar vi har talt om de Indgreb, der kunde være Tale om, hvad ogsaa Statsministeren har udtalt i Dag, at saadanne Indgreb vilde finde Sted fra Ministeriets Side, naar man alt velovervejet fandt rimelige Aarsager dertil. Ikke desto mindre blev det under Valgene sagt og bliver stadig sagt, naar man kommer med saadanne Indgreb, at det er et fuldstændigt Brud paa de Forudsætninger, under hvilket vi er gaaet til at overtage Regeringen.

Der er ganske specielt eet Forhold, jeg gerne vil fremhæve, fordi det naturligt dukker frem, naar Talen er om Prisregulering. Mange Talere kommer jo ind paa dette, at nu skulde man ind paa en stærkere og almindeligere Prisregulering. Heroverfor vilde jeg gerne fremhæve, at man fra den da siddende Regerings Side i Marts Maaned gav os et Indblik i, hvorledes man selv bedømte Situationen. Da blev det udtrykkelig fremhævet, at man nu mente, at Prisniveauet og Lønningsniveauet stod i et saadant Forhold til hinanden, at det kunde være forsvarligt ogsaa ud fra Betragtninger, man var inde paa fra den Side, at gaa helt bort fra disse forskellige Foranstaltninger, som man havde indført. Disse Betragtninger fra det daværende Regeringsparti vilde jeg gerne fremhæve, fordi det ogsaa er ud fra disse Betragtninger, vi maa svare de forskellige ærede Medlemmer, som har henvendt sig til os om Prisregulering. De Forhold, som har været, har ikke i nogen som helst Grad overbevist os om, at det vil være rigtigt og rimeligt at slaa ind paa en almindelig Prisregulering udover, hvor det gælder ganske særlige let overskuelige Forhold, hvor der finder Statsregulering Sted for alle og da særlig vedrørende Rugbrødet. Det er nødvendigt at fremhæve, at der med Hensyn til alle disse Synspunkter i Virkeligheden var Enighed i Tinget i Marts Maaned, for at man ikke nu, hvor man ikke længere har Regeringsmagten, skal bringe Forholdene ind i et skævt Plan ved at møde med Forslag overfor os om, at vi skal gaa med til mere almindelig Prisregulering. Jeg har den Mening, at alle disse kunstige Forsøg paa i Al-